

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Umowy MCR

P6_TA(2009)0152

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 18 września 2000 r., poprzez którą wspólnota międzynarodowa zobowiązała się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR), by do roku 2015 ograniczyć o połowę ubóstwo na świecie, i która to deklaracja znalazła potwierdzenie w szeregu konferencji ONZ, szczególnie podczas konferencji z Monterrey w sprawie finansowania rozwoju,
- uwzględniając zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie podczas szczytu Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju – bilans półmetka ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej zatytułowane „Konsensus europejski” ⁽²⁾ i podpisane w dniu 20 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając „pakiet MCR” Komisji z 2005 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji milenijnych celów rozwoju – finansowanie rozwoju i efektywność pomocy” (COM(2005)0133),
- uwzględniając wypełnianie zobowiązań Unii Europejskiej w zakresie finansowania rozwoju (COM(2007)0164),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE – więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006)0087),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając wyniki międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju oraz dokument końcowy w sprawie dalszych działań, dotyczące przeglądu wprowadzania w życie konsensusu z Monterrey (Ad-Dauha, Katar, 29 listopada-2 grudnia 2008 r.) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dokument Komisji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju i podejścia na rzecz bardziej długoterminowej i przewidywalnej pomocy finansowej,
- uwzględniając nowe partnerstwo strategiczne między Afryką i UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 232.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24. 2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 z dnia 9 grudnia 2008 r.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2008)0237.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Afryką ⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację paryską z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz wnioski z forum wysokiego szczebla w sprawie dalszych działań, które miało miejsce w Akrze w dniach 2-4 września 2008 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie poprawy zdrowia matek przed posiedzeniem grupy ONZ wysokiego szczebla poświęconym milenijnym celom rozwoju w dniu 25 września 2008 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając publikację „The Aid Delivery Methods: Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając postanowienia umowy z Kotonu z dnia 23 czerwca 2000 r., a zwłaszcza art. 58 po zmianach z 2005 r., w którym wymienione są instytucje kwalifikujące się do finansowania,
- uwzględniając zalecenia OECD dotyczące najlepszych praktyk z zakresu pomocy budżetowej, zawarte w dokumencie „Harmonizacja pomocy w celu zwiększenia jej skuteczności” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 2/2005 dotyczące pomocy budżetowej z EFR dla krajów AKP i zarządzania przez Komisję kwestiami odnoszącymi się do reformy finansów publicznych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 10/2008 pt. „Pomoc WE na rzecz rozwoju usług zdrowotnych w Afryce Subsaharyjskiej” wraz z odpowiedziami Komisji,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie oceny ogólnego wsparcia budżetowego – sprawozdanie syntetyczne, IDD i wspólnicy, maj 2006 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz rozwoju w związku z milenijnymi celami rozwoju ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie praw osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r., podpisaną przez Wspólnotę Europejską oraz jej państwa członkowskie,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s.316.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Opublikowana w języku angielskim w styczniu 2007 r. przez Komisję, AIDCO - DEV - RELEX.

⁽⁵⁾ Dokument referencyjny DAC, tom 2, 2006 r.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 249 z 7.10.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ IDD i wspólnicy, maj 2006 r.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 290 z 29. 11.2006, s. 396.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- A. mając na uwadze, że przyłączając się do deklaracji milenijnej na rzecz rozwoju z 2000 r. Unia Europejska zobowiązała się, wraz z całą wspólnotą międzynarodową, do ograniczenia o połowę skrajnego ubóstwa na świecie do roku 2015, koncentrując swoje starania na ośmiu milenijnych celach rozwoju (MCR),
- B. mając na uwadze, że według najnowszych szacunków około 1,4 miliarda osób nadal żyje poniżej granicy ubóstwa (odpowiadającej 1,25 dolara amerykańskiego dziennie), co odpowiada ponad jednej czwartej populacji w krajach rozwijających się,
- C. mając na uwadze podjęte w roku 2007 przez Komisję i państwa członkowskie Unii Europejskiej nowe zobowiązania mające na celu znaczne przyczynienie się do nadrobienia opóźnień w realizacji tych celów,
- D. mając na uwadze, że brak dostępu do opieki zdrowotnej i podstawowych usług jest przyczyną śmierci milionów osób oraz czynnikiem utrwalającym ubóstwo, a dostęp do rzeczowej opieki i edukacji podstawowej stanowi prawo przysługujące każdemu człowiekowi, za którego poszanowanie i przestrzeganie odpowiadają poszczególne rządy,
- E. mając na uwadze, że umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju mają możliwość stać się jednym z instrumentów, których celem jest odpowiedź na wyzwania pojawiające się z powodu światowego kryzysu żywnościowego w krajach rozwijających się, zwłaszcza w sektorze rolnictwa,
- F. mając na uwadze, że pomimo licznych starań, którymi do chwili obecnej wykazały się państwa rozwijające się, większość z nich nie dysponuje zasobami niezbędnymi by stawić czoło wyzwaniom w dziedzinie zdrowia i edukacji oraz mając na uwadze, że pomoc zewnętrzna okazuje się konieczna,
- G. mając na uwadze, że Parlament Europejski ma udzielić absolutorium dotyczącego EFR,
- H. mając na uwadze, że Komisja zamierza znacząco zwiększyć wykorzystanie pomocy budżetowej podczas dziesiątego EFR, aby zwiększyć skuteczność swojego wsparcia i wypełnić cele, które sobie wyznaczyła,
- I. mając na uwadze, że nauczyciele i pracownicy służby zdrowia w krajach rozwijających się pracują obecnie w pożałowania godnych warunkach oraz że do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju konieczne jest zaangażowanie prawie dwóch milionów nauczycieli i ponad czterech milionów pracowników służby zdrowia, a także że odpowiedni poziom pomocy – w postaci pomocy budżetowej w ramach umów dotyczących milenijnych celów rozwoju – mógłby pomóc ich zatrudnić i wyszkolić,
- J. mając na uwadze, że odpływ ludzi wykształconych organizowany przez kraje bogate pogarsza sytuację stałego braku pracowników służby zdrowia i nauczycieli,
- K. mając na uwadze, że Unia Europejska zamierza zwiększyć swoje wydatki z zakresu pomocy budżetowej, zwłaszcza przez znaczne zwiększenie sektorowej pomocy budżetowej na zdrowie i edukację, w szczególności w państwach afrykańskich,
- L. mając na uwadze, że w umowach dotyczących milenijnych celów rozwoju wyznaczone są konkretne cele do spełnienia w odniesieniu do MCR z zakresu zdrowia i edukacji podstawowej, ale nie oznacza to, że inne priorytetowe sektory nie mogą również stać się przedmiotem umów dotyczących milenijnych celów rozwoju,
- M. mając na uwadze, że zgodnie z oficjalnym stanowiskiem Parlamentu w sprawie pomocy rozwojowej, wyrażonym w ust. 6 jego wyżej wymienionej rezolucji z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz rozwoju w związku z milenijnymi celami rozwoju „(...) wzrost ilości pomocy musi iść w parze z podniesieniem jakości, innymi słowy skuteczność pomocy należy poprawić poprzez koordynację, komplementarność i spójność, a także poprzez zmniejszenie kosztów transakcji w ramach pomocy, poprawę przewidywalności i trwałości mechanizmów pomocowych, zwiększenie szybkości dostaw pomocy, dalsze uwalnianie pomocy, znalezienie rozwiązań w kwestii obciążenia zadłużeniem, promowanie dobrego zarządzania, zwalczanie korupcji i poprawę zdolności odbiorców pomocy do jej absorpcji”,
- N. mając na uwadze, że przewidywalny i długoterminowy przepływ pomocy może bezpośrednio i skutecznie przyczynić się do konkretnego wdrażania poszczególnych strategii zwalczania ubóstwa określonych w MCR,

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- O. mając na uwadze, że pomimo zobowiązań podjętych w Monterrey (2002), Gleneagles (2005), Paryżu (2005) i Akrze (2008) i mających na celu poprawę ilości i jakości pomocy na rzecz rozwoju wiele państw członkowskich Unii wciąż nie przyznaje całej pomocy, jaką państwa te zobowiązały się dostarczyć, natomiast kiedy dochodzi już do dostarczenia tej pomocy, jej część okazuje się nieodpowiednia,
- P. mając na uwadze, że w 30 % przypadków zdarzają się opóźnienia w wypłacaniu pomocy budżetowej udzielanej przez Komisję, spowodowane jej nadmiernie obciążającymi procedurami administracyjnymi,
- Q. mając na uwadze, że nieprzewidywalność pomocy budżetowej wynika zwłaszcza z rocznego charakteru większości warunków dotyczących jej wypłacania oraz że ten brak przewidywalności zmusza czasami kraje-beneficjentów do wydatkowania pomocy zanim zostanie ona rzeczywiście dostarczona i bez pewności, że faktycznie zostanie kiedyś dostarczona,
- R. mając na uwadze, że ten brak przewidywalności w odniesieniu do europejskiej pomocy na rzecz rozwoju dotyczy również krajów-beneficjentów, w których panuje względna pewność prawna i które mają stabilne ramy normatywne,
- S. mając na uwadze, że Komisja jest pierwszym wielostronnym dawcą pomocy na rzecz rozwoju, jednym z pierwszych dawców dostarczających pomocy budżetowej oraz że coraz częściej odwołuje się ona do tego rodzaju pomocy, stanowiącej w ostatnich latach jedną piątą całej pomocy udzielonej przez Komisję,
- T. mając na uwadze, że stanowiąc już jeden z instrumentów umożliwiających usprawnienie pomocy Unii, pomoc budżetowa zyskałaby, gdyby była bardziej przewidywalna i przyznawana na dłuższy termin,
- U. mając na uwadze, że pomoc budżetowa w obecnej formie udzielanej przez Komisję jest zasadniczo zaplanowana na okres trzech lat, lub z niektórymi agencjami na okres jednego roku,
- V. mając na uwadze, że wniosek w sprawie umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju nie ma skutków budżetowych i mając też na uwadze, że umowa dotycząca milenijnych celów rozwoju nie jest nowym instrumentem, lecz środkiem wdrażającym istniejące instrumenty,
- W. mając na uwadze, że w bieżącej chwili status dokumentu Komisji w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju jest niejasny,
- X. mając na uwadze, że zdaniem Komisji nadszedł czas na realizację koncepcji umowy związanej z konkretnymi wynikami odnoszącymi się do MCR zamiast corocznej weryfikacji spełniania tradycyjnych uwarunkowań każdego dawcy pomocy,
- Y. mając na uwadze, że określony termin trwania umowy oznacza zobowiązanie finansowe gwarantujące większą przewidywalność dla kraju udzielającego pomocy w zamian za zwiększone zaangażowanie ze strony kraju korzystającego z pomocy w zakresie konkretnych wyników, jakie ma on osiągnąć,
- Z. mając na uwadze, że Komisja przewidziała zawarcie pierwszej serii umów dotyczących milenijnych celów rozwoju na okres 6 lat, czyli do czasu zakończenia dziesiątego EFR,
- AA. mając na uwadze, że propozycja Komisji dotycząca zawierania umów na okres 6 lat idzie dalej niż obecna tendencja obserwowana u innych kredytodawców na szczeblu światowym,
- AB. mając na uwadze wezwanie skierowane przez Komisję do państw członkowskich o współfinansowanie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju poprzez dodatkowe dobrowolne wpłaty do EFR,
- AC. mając na uwadze, że umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju, zależne od instrumentu ogólnej pomocy budżetowej opracowanego w oparciu o kryteria zawarte w umowie z Kotonu, nie wymagają żadnych zmian w decyzjach dotyczących trwających programów oraz różnic w sposobach realizacji ogólnej pomocy budżetowej, że umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju nie wymagają ustanowienia nowego instrumentu finansowego i pozostają oparte na przepisach dotyczących pomocy budżetowej zawartych w umowie z Kotonu, a także mając na uwadze, że umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju są zgodne z ostatnio sfinalizowanymi wewnętrznymi wytycznymi w dziedzinie ogólnej pomocy budżetowej,

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- AD. mając na uwadze, że kryteria kwalifikowania się do umów dotyczących milenijnych celów rozwoju obejmują poszanowanie art. 9 umowy z Kotonu dotyczącego praw człowieka, zasad demokratycznych i państwa prawa,
- AE. mając na uwadze, że skuteczna pomoc budżetowa powinna pozwolić stronie korzystającej z niej na finansowanie własnych strategii i konkretnych programów poprawy dostępu do wydajnych usług publicznych w sektorze zdrowia i edukacji,
- AF. mając na uwadze, że Komisja nie dotrzymała swoich obietnic dotyczących systematycznego angażowania parlamentarzystów i przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego w dialogi prowadzone z rządami państw rozwijających się, mając też na uwadze, że obecnie powszechnie uznaje się, w trosce o skuteczność, że rozwój powinien należeć w pełni do kompetencji rządów, ale też i parlamentów oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego krajów rozwijających się,
- AG. mając na uwadze, że zgodnie z założeniami Komisji państwami kwalifikującymi się będą państwa, które odnotują zadowalające wyniki makroekonomiczne i z zakresu zarządzania budżetowego odnoszące się do wykorzystania pomocy budżetowej oraz że w tym aspekcie Komisja różni się od innych dawców pomocy budżetowej, takich jak MFW czy Bank Światowy, które uzależniają udzielenie pomocy od spełnienia licznych warunków, co jest sprzeczne z zasadą przejścia odpowiedzialności przez kraj będący beneficjentem,
- AH. mając na uwadze, że wiele państw pilnie potrzebujących większej i bardziej skutecznej pomocy w celu poczynienia większych postępów w realizacji MCR nie zna aktualnie określonych przez Komisję kryteriów zawarcia umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju,
- AI. mając na uwadze, że w obecnej formie umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju mają zastosowanie wyłącznie do państw AKP,
- AJ. mając na uwadze, że pomoc budżetowa Komisji charakteryzuje się poważnym brakiem przejrzystości i możliwości przejścia odpowiedzialności przez kraje ubogie oraz że umowy w sprawie finansowania rzadko podawane są do publicznej wiadomości,
- AK. mając na uwadze, że podstawową zasadą pomocy rozwojowej jest udzielanie pomocy tym, którzy najbardziej jej potrzebują oraz tam, gdzie może ona zostać jak najlepiej wykorzystana,
- AL. mając na uwadze, że przykładowo jeśli chodzi o Burkina Faso nikt na miejscu nie wiedział o toczących się między tym krajem a Komisją negocjacjach w sprawie umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju oraz że na stronie delegacji Komisji Europejskiej w Burkina Faso nie ma obecnie żadnych informacji na ten temat,
- AM. mając na uwadze, że w konsensusie europejskim na rzecz rozwoju Unia zobowiązała się do przyjęcia podejścia opartego na wynikach oraz do stosowania wskaźników wydajności,
- AN. mając na uwadze, że obowiązkiem Komisji jest dalsze uzależnianie udzielenia pomocy budżetowej od wyników, jakie kraje będące odbiorcami pomocy osiągnęły w kwestiach związanych z równouprawnieniem kobiet i mężczyzn oraz w dziedzinie promowania praw kobiet,
- AO. mając na uwadze, że w dziedzinie pomocy budżetowej Komisja zawarła już umowy z Burkina Faso (2005-2008), Etiopią (2003-2006), Ghaną (2007-2009), Kenią (2004-2006), Madagaskarem (2005-2007), Malawi (2006-2008), Mali (2003-2007), Mozambikiem (2006-2008), Tanzanią (2006-2008), Ugandą (2005-2007) i Zambią (2007-2008),
- AP. mając na uwadze, że na świecie żyje 650 milionów osób niepełnosprawnych, z czego 80 % żyje w krajach rozwijających się, a jedna na pięć osób żyje w skrajnej nędzy; mając na uwadze, że stanowią oni jedną z największych grup ludzi wykluczonych i ubogich, są narażeni na liczne objawy dyskryminacji i rzadko mają dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej,

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- AQ. mając na uwadze, że zgodnie z „ogólnymi obowiązkami”, a w szczególności z art. 32 Konwencji ONZ w sprawie praw osób niepełnosprawnych, sygnatariusze są zobowiązani uwzględnić niepełnosprawność we współpracy na rzecz rozwoju,
- AR. mając na uwadze, że milenijne cele rozwoju nie zostaną osiągnięte do roku 2015 bez poświęcenia należytej uwagi integracji oraz udziałowi osób niepełnosprawnych,
- AS. mając na uwadze sprawozdanie z dnia 22 listopada 2008 r. dotyczące uruchomienia partnerstwa Afryka-UE, a zwłaszcza jego ustęp 37, w którym podkreśla się rażący brak działań na rzecz osób niepełnosprawnych w wysiłkach zmierzających do osiągnięcia MCR,

Cele milenijne – współpraca rozwojowa

1. ponownie stwierdza, że pomoc rozwojowa powinna opierać się na potrzebach i wynikach oraz że polityka pomocy rozwojowej powinna zostać opracowana w partnerskiej współpracy z krajami będącymi beneficjentami;
2. ponownie stwierdza, że aby osiągnąć MCR kraje udzielające pomocy muszą respektować wszystkie podjęte zobowiązania i poprawiać jakość udzielanej pomocy;
3. nalega na konieczność rozwijania nowych mechanizmów, czyniących pomoc bardziej przewidywalną i stabilną;
4. przypomina cel deklaracji z Abudży, mówiący o przeznaczaniu 15 % budżetu krajowego na sektor zdrowia, a także cel światowej kampanii na rzecz edukacji, mówiący o przeznaczaniu 20 % budżetu krajowego na sektor edukacji;

Obszary priorytetowe

5. zwraca się do Komisji o dalsze uzależnianie udzielenia pomocy w sektorach edukacji i zdrowia, a w szczególności w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej i edukacji podstawowej, od wyników odnotowanych w tych sektorach; wzywa też Komisję do określenia znaczenia, jakie będzie przyznane wynikom odnotowanym w tych sektorach w stosunku do bardziej kompleksowego zbioru wskaźników oraz do wyjaśnienia, jak zamierza ona oceniać postępy poczynione w tych dziedzinach;

Skuteczność pomocy – stabilność i przewidywalność

6. zwraca się do Komisji o poprawienie przewidywalności pomocy budżetowej dzięki wprowadzeniu w życie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju i objęciu zasadami wynikającymi z tych umów większej liczby państw, jak i dzięki sektorowej pomocy budżetowej;
7. przypomina Komisji o konieczności znacznego ograniczenia niepotrzebnych opóźnień spowodowanych jej nadmiernie skomplikowanymi procedurami administracyjnymi;
8. zwraca się do rządów krajów rozwijających się o zwiększenie wydatków na zdrowie do równowartości 15 % budżetu krajowego zgodnie z zaleceniami deklaracji z Abudży, zaś wydatków na edukację do równowartości 20 % budżetu krajowego, jak zaleca światowa kampania na rzecz edukacji;

Pomoc budżetowa

9. wzywa Komisję do zagwarantowania wysokiego poziomu wydatków w formie pomocy budżetowej, mając zwłaszcza na celu znaczne zwiększenie pomocy budżetowej w sektorze socjalnym państw AKP, oraz do ponownego podwyższenia sektorowej pomocy budżetowej w innych regionach;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Umowy dotyczące MCR

10. odnotowuje z zainteresowaniem, że wniosek Komisji w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju zapewnia minimalny gwarantowany poziom pomocy (70 % całkowitego zobowiązania) państwom kwalifikującym się;
11. wyraża jednak swoje rozczarowanie faktem, że dokumenty w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju nie określają żadnego harmonogramu wdrożenia tych umów, które zostały zasadniczo zaplanowane na sześć lat trwania dziesiątego EFR i w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia odnośnego szczegółowego harmonogramu;
12. zauważa, że głównym celem umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju jest przyczynienie się do poprawy skuteczności pomocy i przyspieszenie postępów w realizacji MCR w państwach, które najbardziej tego potrzebują;
13. zwraca się do Komisji o wydanie komunikatu formalizującego inicjatywę umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju oraz o objęcie nią również państw nienależących do AKP, ale spełniających kryteria kwalifikowalności;

Parlamenti a społeczeństwo obywatelskie – odpowiedzialność własna – przejrzystość

14. wzywa Komisję i państwa będące beneficjentami do zadbania o udział parlamentów krajowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji osób niepełnosprawnych, na wszystkich etapach dialogu w sprawie pomocy budżetowej, co powinno obejmować opracowanie, wdrożenie i ocenę programu ustanowionego w umowach dotyczących milenijnych celów rozwoju;
15. podkreśla, że zamiast narzucania jednostronnych warunków beneficjentom, dawcy pomocy powinni raczej starać się promować dobre zarządzanie, demokrację i stabilność w państwach korzystających z pomocy przy użyciu przejrzystych kryteriów ustalonych w partnerskiej współpracy z tymi krajami;
16. uważa, że w trosce o wspieranie przejrzystości należy uzależnić warunki zwrotu zmiennej transzy pomocy od wyników, zważywszy na fakt, że zachęciłyby to dawców pomocy i jej odbiorców do przeanalizowania rzeczywistego oddziaływania wydanych środków, a także zwiększyłyby przejrzystość wykorzystania środków publicznych;
17. zachęca Komisję do okresowego kontrolowania wyników swoich programów oraz do dzielenia się z Parlamentem wnioskami z tych kontroli;
18. nakłania Komisję do pracowania nad wzmocnieniem dialogu między dawcami i odbiorcami pomocy, zwłaszcza w celu określenia faktycznych potrzeb i dziedzin, w których pomoc jest niezbędna;
19. wzywa Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE (WZP) do odgrywania bardziej aktywnej roli w definiowaniu priorytetów, negocjowaniu umów dotyczących MCR oraz na wszystkich innych etapach tego procesu;

Kryteria wyboru – kreatywność i elastyczność

20. zwraca się do Komisji z wnioskiem o uzależnienie udzielenia pomocy budżetowej od wyników osiągniętych w dziedzinie dobrego zarządzania i przejrzystości, lecz również ochrony i poszanowania praw człowieka, w szczególności osób najuboższych i odsuniętych na margines, takich jak osoby niepełnosprawne, mniejszości, kobiety i dzieci, oraz o pilnowanie, by pomoc budżetowa nie służyła do finansowania innych sektorów niewymienionych w umowie dotyczącej milenijnych celów rozwoju;
21. ponownie potwierdza, że krajowe programy orientacyjne powinny być opracowywane we współpracy z parlamentami odnośnych krajów, WZP oraz społeczeństwem obywatelskim;
22. zauważa, że wniosek w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju nie określa państw, z którymi zostanie zawarta pierwsza seria umów dotyczących MCR; zauważa też, że w obecnej formie umowy dotyczące milenijnych celów rozwoju mają zastosowanie wyłącznie do państw AKP;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

23. ubolewa nad faktem, że polityka pomocy budżetowej Unii na rzecz państw rozwijających się jest w coraz większym stopniu uzależniona od warunków narzuconych przez MFW by uzyskać pomoc rozwojową Unii; uważa też, że uwarunkowania te są sprzeczne z zasadą odpowiedzialności własnej państw będących odbiorcami pomocy;

24. kładzie nacisk na konieczność rozwijania innych strategii pomocy budżetowej dla państw, które nie kwalifikują się do umów dotyczących milenijnych celów rozwoju, a zwłaszcza dla państw w niestabilnej sytuacji; podkreśla też oczywisty fakt, że państwa znajdujące się w niestabilnej sytuacji nie są w stanie spełnić obecnie obowiązujących kryteriów kwalifikowalności;

25. zaleca udostępnienie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju również państwom objętym instrumentem współpracy na rzecz rozwoju (DCI);

26. prosi Komisję o jednoznaczne wyjaśnienie przewidzianej kompatybilności proponowanych umów dotyczących milenijnych celów rozwoju z innymi sposobami udzielania pomocy;

27. ostrzega przed niebezpieczeństwem nieprzemyślanego i nadmiernego odwoływania się do umów dotyczących milenijnych celów rozwoju, które mogłyby być postrzegane jako jedyny sposób udzielania rzeczywiście skutecznej pomocy i nakłania Komisję do wyboru mechanizmów udzielania pomocy jak najlepiej dostosowanych do każdej indywidualnej sytuacji;

28. oczekuje, że Komisja wzmocni potencjał parlamentów krajów korzystających z pomocy w zakresie uczestnictwa w procesie budżetowym oraz potencjał parlamentów i społeczeństwa obywatelskiego w zakresie opracowywania krajowych strategii politycznych, a to poprzez większe wsparcie finansowe, nacisk na uczestnictwo w dialogu politycznym z państwami będącymi odbiorcami pomocy oraz skupienie się na wskaźnikach zarządzania finansami publicznymi, które mają na celu zwiększenie odpowiedzialności rządów w stosunku do obywateli;

Ocena – wskaźniki wydajności

29. wzywa Komisję, by we współpracy z państwami partnerskimi dołączała do każdej propozycji umowy dotyczącej milenijnych celów rozwoju szereg wskaźników wydajności, pozwalających ocenić postępy poczynione w realizacji tych umów; również integracja osób i dzieci niepełnosprawnych powinna być mierzona przy użyciu tych wskaźników;

Kwestia płci

30. zwraca uwagę Komisji na fakt, że powinna ona bezwzględnie kontynuować strategię uzależniania udzielenia pomocy budżetowej od wyników osiągniętych w krajach otrzymujących pomoc w zakresie równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz promowania praw kobiet, a także domaga się wzmocnienia wskaźników wydajności w tym obszarze w umowach dotyczących milenijnych celów rozwoju, aby rozciągnąć je na inne sfery, takie jak prawa kobiet i prawa osób niepełnosprawnych; występuje o umocnienie wskaźników osiągnięć w dziedzinie płci, związanych z pomocą budżetową, poprzez rozszerzenie ich na inne obszary, takie jak: prawa osób niepełnosprawnych oraz prawa kobiet, a zwłaszcza promowanie dostępu wszystkich kobiet do informacji i ogólnych usług związanych ze zdrowiem seksualnym i rodzinnym, poprawa dostępu i powszechniejsze odwoływanie się do metod planowania rodziny, dalsze popieranie edukacji i emancypacji kobiet oraz walka z dyskryminacją i na rzecz równości płci;

*

* *

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie AKP-UE oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich i państw AKP.